

ВПЛИВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА АДАПТАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС ПЕРШОКУРСНИКІВ-ФАРМАЦЕВТІВ (НА ПРИКЛАДІ ВИВЧЕННЯ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН)

Жовтоніжко І.М.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Процес адаптації до навчання у вищому навчальному закладі є складним і багатограним явищем. Адже початок студентського життя пов'язаний з переходом організму колишнього школяра на новий рівень функціонування. На першокурсника починає діяти цілий комплекс досить інтенсивних факторів, адаптація до кожного з них формує цілу функціональну систему. Ефективність адаптації залежить від психологічних характеристик особистості, а також від фізіологічних та біохімічних особливостей організму.

Формування ставлення молодої людини до навчання та здобуття майбутньої професії відбувається саме на першому курсі. Так, потрапивши в стіни вищого навчального закладу, першокурсник хоче скоріше почати вивчати фахові дисципліни, а йому пропонується протягом довгого періоду вивчати загальноосвітні предмети, покладаючись на переконання, що все це йому знадобиться в його професійній діяльності. Таким чином, адаптація студентів до навчання у вищому навчальному закладі має свої особливості. Тому вибір методів та форм навчання, зокрема фундаментальних дисциплін є нагальною проблемою у реалізації процесу адаптації першокурсників до навчання у вищій школі.

Метою дослідження є вплив дистанційного навчання на процес адаптації студентів-першокурсників фармацевтичного профілю під час вивчення фізико-математичних дисциплін.

Матеріалами та методами дослідження є теоретичне обґрунтування науково-педагогічних досліджень з галузі дистанційної освіти та експериментальне підтвердження на основі вивчення студентами-першокурсниками фізико-математичних дисциплін.

Як відомо, придбання нового соціального статусу – студент, вимагає від молодих людей формування певних форм поведінки. Даний процес пристосування може стати зтяжним, що неминуче призведе до психологічного та фізіологічного перенапруження. У ситуації, що склалася відбудеться зниження активності та виникне проблема не тільки формування нового способу поведінки, а й виконання звичних видів діяльності. Відповідно, пильної уваги заслуговує адаптація студентів до навчання в університеті, особливістю якого є його фундаментальність. Навіть успішно

закінчив середню школу студент відчуває значні труднощі в досягненні базових основ науки.

Нажаль, система освіти вищої школи не може забезпечити успішну адаптацію вчорашніх школярів, пропонуючи їм тільки знання в традиційному розумінні. Таким чином, на перший план виступає індивідуалізація навчання, формування творчого мислення та комунікаційних навичок студентів.

У зв'язку з нинішніми тенденціями підвищення інформативності в змісті вищої освіти актуальним є підвищення якості процесу навчання шляхом розробки теорії та методики реалізації адаптивної системи, що забезпечує індивідуально-особистісний розвиток студентів першого курсу та їх продуктивну діяльність в рамках вищого навчального закладу. Однією з таких адаптаційних систем є дистанційне навчання.

Дистанційне навчання, засноване на Web-технологіях, дозволяє отримати доступ до унікальних електронних навчальних матеріалів, і поступово займає домінуючу позицію в освіті. Так, друковані видання та мова лектора втрачають свої чільні позиції. Викладач перестає бути єдиним джерелом знань, перетворюючись в координатора і консультанта дистанційного навчання.

Особливе місце в навчальному процесі кафедри освітніх та інформаційних технологій Національного фармацевтичного університету займає дистанційне вивчення студентами-першокурсниками фармацевтичного профілю фізико-математичних дисциплін. Зокрема, викладачі кафедри, переконавшись в зацікавленості студентів-першокурсників у вивченні фундаментальних дисциплін, зокрема предметів фізико-математичних циклу, проводили аналіз результативності дистанційного навчання, як додаткового компонента традиційної форми навчання. Для цього, студенти були розділені на дві групи. Перша, експериментальна група, мала доступ до дистанційної форми навчання, контрольна продовжувала навчання в традиційній формі. В результаті проведеного дослідження було встановлено, що дистанційне навчання, як додатковий компонент традиційної форми освіти сприяє підвищенню пізнавальної діяльності студентів на занятті, мотивації до навчальної діяльності, до підвищення якості навчання в цілому.

Статистичний аналіз проведеного дослідження показав більш високі результати засвоєння навчального матеріалу в експериментальній групі в порівнянні з контрольною. Таким чином, застосування дистанційних технологій в якості додаткового компонента традиційної форми навчання удосконалює процес адаптації студентів-фармацевтів першого курсу, підвищує ефективність та якість засвоєння фундаментальних дисциплін, сприяє активізації самостійності та поліпшення якості знань студентів-першокурсників.